

3.1 บทนำ

ในการศึกษาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม เนื่องจากถนนชนบทได้เลือกทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2300 ซึ่งเป็นโครงการทางหลวงเพื่อการเกษตรตามโครงการเงินกู้จากกองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจโพ้นทะเลแห่งประเทศญี่ปุ่น (JICA) ตามสัญญาเงินกู้ OECF TV-3 ซึ่งการคัดเลือกสายทางนั้นจะพิจารณาโดยคณะกรรมการอันประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงการคลัง, สำนักงบประมาณ, คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรมโยธาธิการ, สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท และกรมทางหลวง ซึ่งการพิจารณาเลือกพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจโดยคำนึงถึง

3.1.1 เป็นพื้นที่ที่มีการเพาะปลูกพืชที่ทำรายได้เข้าประเทศสูง หมายถึงพืชที่ส่งออกจำหน่ายมากและให้ราคาสูง แนวโน้มของราคาในปีต่อ ๆ ไปดี และเป็นพืชที่ผู้ราคากับผู้ผลิตรายอื่น ๆ ในต่างประเทศได้

3.1.2 เป็นพื้นที่มีการเพาะปลูกที่ทางรัฐบาลแนะนำ, ส่งเสริมทางวิชาการ, ชลประทาน และประกันราคาปุ๋ย

3.2 สถานที่ตั้งของพื้นที่ศึกษา (Location of the study area)

บริเวณพื้นที่ศึกษาซึ่งทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2300 ตัดผ่านอยู่ระหว่างเส้นแวงที่ 102° - 103° เหนือ และเส้นรุ้งที่ 16° - 20° - 16" ตะวันออก ซึ่งบริเวณดังกล่าวอยู่ในเขตอำเภอโกสัมพีน้อย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งติดต่อกับอำเภอเมือง, อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น (ดูจากรูปที่ 3.1) ส่วนรูปที่ 3.2 แสดงถึงที่ตั้งของพื้นที่ซึ่งทางหลวงหมายเลข 2300 ตัดผ่าน และอำเภอใกล้เคียง ส่วนตำบลซึ่งถนนตัดผ่านและตำบลใกล้เคียง ดูจากรูปที่ 3.5

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
มหาสารคาม	โกสัมพิลัย	แพง, วังยาว, เขวาไร่, เหล่า, หนองเหล็ก.
	บรือ	นาโพธิ์, กุดรัง.
ขอนแก่น	บ้านไผ่	ภูเหล็ก, บ้านเป้า, หนองแซง.

3.3 สภาพทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ศึกษา (Geography of the study area)

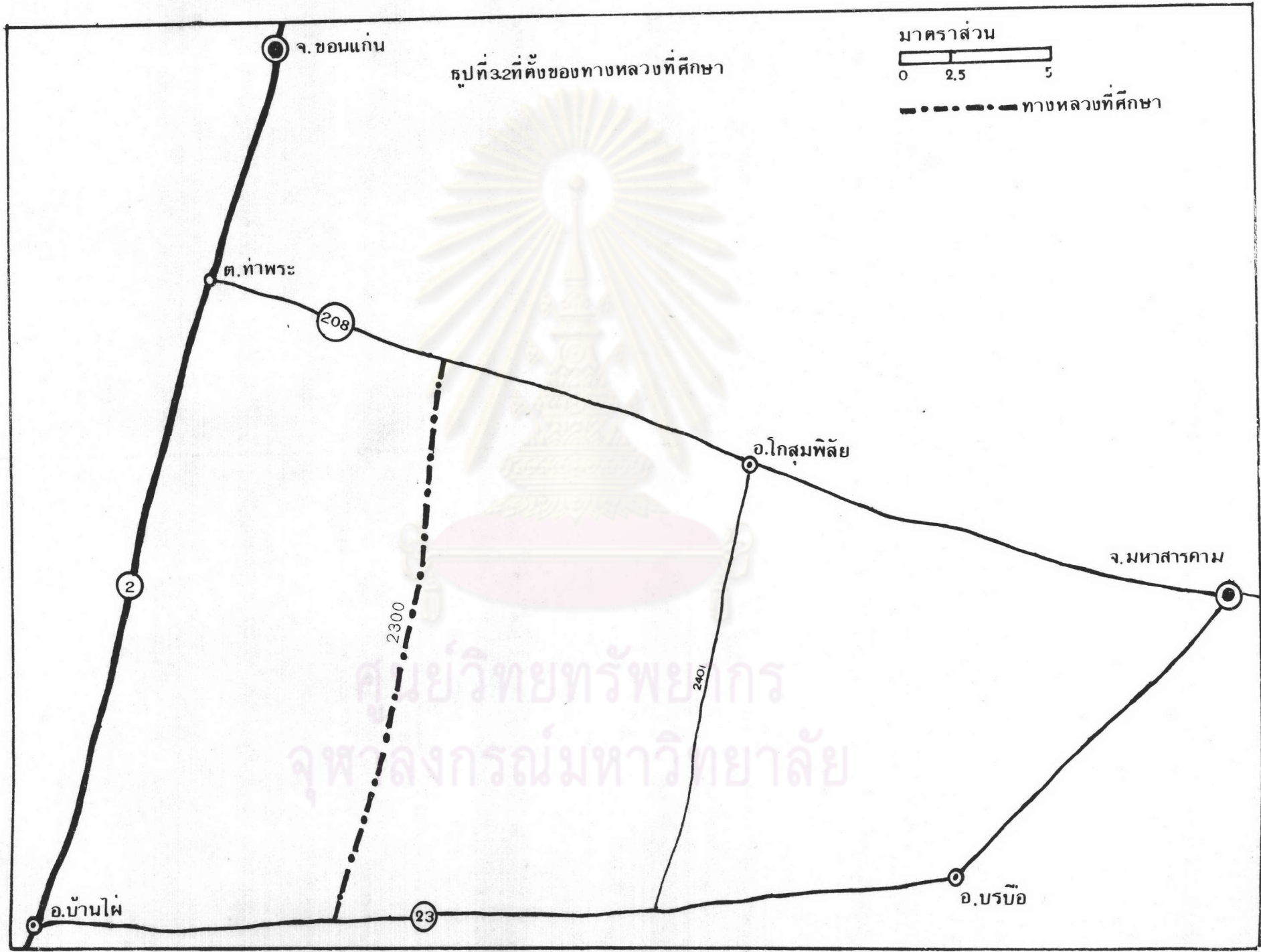
3.3.1 ภูมิอากาศ ภูมิอากาศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นฤดูฝนจากเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ซึ่งจากสถิติภูมิอากาศ จะเห็นว่าจากสถิติจำนวนฝนรายเดือนในจังหวัดมหาสารคาม ตั้งแต่ปี 2512 - 2521 ซึ่งมีค่าปริมาณฝนตกเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 1226 มม. ส่วนอุณหภูมิสูงสุดและต่ำสุดอยู่ระหว่าง $12.5^{\circ}\text{C} - 40.5^{\circ}\text{C}$, ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยประมาณ 90 %

3.3.2 ดิน สภาพดินบริเวณพื้นที่ศึกษาประกอบด้วย Ubon Series, Korat Series และ Nam Phong Series ซึ่งมีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย มีความสามารถระบายน้ำได้ดีซึ่งทำให้ความสามารถในการเก็บน้ำไม่ดี ในบริเวณที่ลุ่มสำหรับทำนาข้าวถ้าปริมาณน้ำฝนมีน้อยจะทำให้การทำนาไม่ค่อยได้ผล ซึ่งในบริเวณพื้นที่ศึกษาก็ประกอบด้วยที่ราบ และเนินเขาสลับกัน

3.3.3 ภูมิประเทศ บริเวณพื้นที่ศึกษาและเส้นทางหลวงหมายเลข 2300 ตัดผ่านภูมิภาคประเทศเป็นที่ราบลุ่มปนเนินระหว่างเส้นทางที่ตัดผ่านมีสารกรหลายแหล่ง ระดับความสูงของพื้นดินสูงจากระดับน้ำทะเลเท่ากับ 160 เมตรที่บ้านหนองเขื่อน (จุดต้นทางแยกจากทางหลวง) สาย 208) และ 210 เมตรที่บ้านหนองแห่น (ปลายทางซึ่งบรรจบกับทางหลวงสาย 23) ส่วนรายละเอียดความสูงต่ำของลักษณะพื้นที่ สามารถดูได้จากเส้นแบ่งชั้นความสูง (Contour) ซึ่งแสดงอยู่ในรูปที่ 3.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 รูปที่ 3.1 แผนที่ประเทศไทย

รูปที่ 32 ที่ตั้งของทางหลวงที่ศึกษา

มาตราส่วน
0 2.5 5

..... ทางหลวงที่ศึกษา

จ. ชอนแก่น

ต. ทาพระ

208

อ. โกลสุมพิสัย

จ. มหาสารคาม

2

2300

2401

อ. บ้านไผ่

23

อ. บรบือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 3.3 สภาพของทางหลวงหมายเลข 2300 หลังจากการปรับปรุง

รูปที่ 3.4 สภาพของถนนซึ่งเชื่อมติดต่อระหว่างหมู่บ้านกับทางหลวง
หมายเลข 2300

3.4 สภาพโดยทั่วไปของพื้นที่ศึกษา (Background of study area)

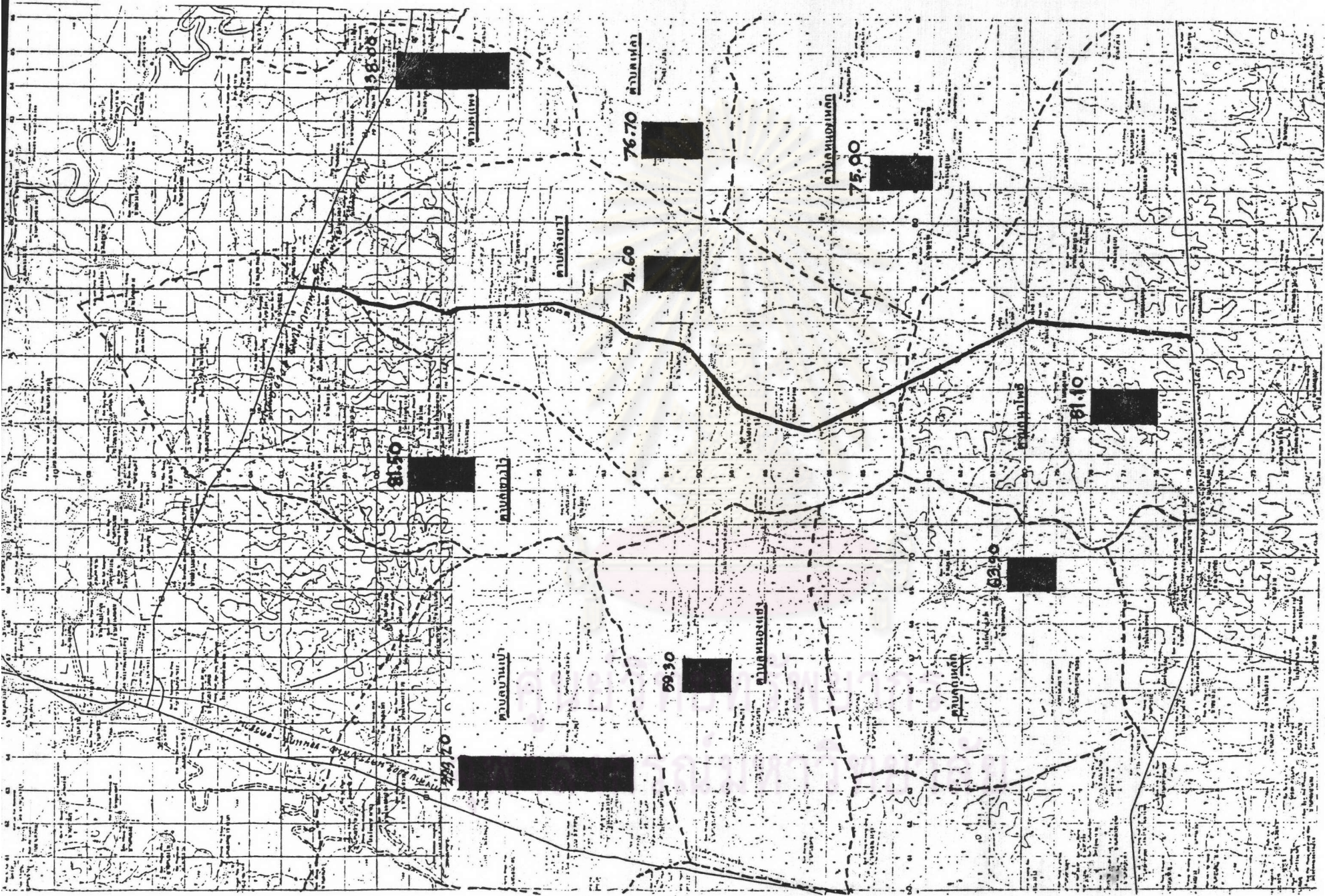
ทางหลวงหมายเลข 2300 เป็นทางหลวงซึ่งก่อสร้างตามโครงการทางหลวง เพื่อการเกษตร ซึ่งเชื่อมระหว่างทางหลวงจังหวัดจังหวัด หมายเลข 208 (ท่าพระ - อำเภอกอสุ่มพิสัย) ที่ กม. 14 + 200 กับทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 23 (อำเภอบ้านไผ่ - จังหวัดมหาสารคาม) ที่ กม. ที่ 32 + 000 มีระยะทางทั้งสิ้น 29.561 กม. แต่เดิมทางหลวงหมายเลข 2300 เป็นทางดินมีคันทางต่ำ กว้างประมาณ 3 - 4 เมตร และผิวทางเป็นหลุมบ่อสภาพไม่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูฝนการเดินทางบนถนนสายนี้เป็นไปด้วยความยากลำบาก ซึ่งระยะเวลาการเดินทาง (Travel Time) ตลอดเส้นทาง 29.561 กม. ในฤดูแล้งใช้เวลา 1.50 ชม. ซึ่งวัดโดยกองวางแผน กรมทางหลวง ในตอนศึกษาความเหมาะสมของโครงการ (Feasibility study) ของถนนเส้นนี้

ต่อมาทางกรมทางหลวงได้ปรับปรุงก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 2300 โดยได้ออกแบบและก่อสร้างเป็นถนนแบบมาตรฐาน (F₆) กว้าง 6.00 เมตร ผิวลูกรังในการเลือกแนวเส้นทางได้เลือกแนวตามเส้นทางเดิม แต่ได้ปรับปรุงออกแบบเลขาธิการของถนนใหม่ (Geometric design) ทั้งแนวราบและแนวตั้ง และได้ก่อสร้างสะพาน คสล. 4 แห่ง แทนสะพานไม้เก่า 4 แห่ง สิ้นค่าก่อสร้างทั้งหมด 15,746,672 บาท ก่อสร้างเสร็จเมื่อเดือนกันยายน 2523 ระหว่างข้างทางประกอบด้วย 10 หมู่บ้าน, โรงเรียนประถมต้น 5 แห่ง สถานีอนามัย 1 แห่ง

3.5 ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบโครงข่ายของเส้นทางคมนาคมแสดงไว้ในรูปที่ 3.6 ซึ่งเส้นทางประกอบด้วยเส้นทางหลักคือ ทางหลวงแผ่นดิน, ทางหลวงจังหวัด, ถนนของ ร.พ.ช. และเส้นทางรองคือ ถนนซึ่งทางอำเภอหรือตำบลสร้าง เช่น ถนน กสช. ซึ่งดูจากรูปที่ 3.2 จะเห็นว่า พื้นที่ศึกษาจะล้อมรอบด้วย

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ชั่วบ้านไผ่ - ขอนแก่น) อยู่ทางทิศตะวันตก
2. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 23 (ชั่วบ้านไผ่ - มหาสารคาม) อยู่ทางทิศ

ใต้

3. ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 208 (ช้างท่าพระ - โกล่มพิสัย) อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ และถนนที่ทำการศึกษาศึกษา (ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2300) จะตั้งอยู่ระหว่างกลาง เป็นการเปิดพื้นที่ศึกษาติดต่อกับภายนอก ส่วนถนน ร.พ.ช และถนน กสช. จะเป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านข้างเคียงกับทางหลวงสายต่าง ๆ ในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร หรือขนส่งสินค้าจากตลาดเข้าสู่ชุมชน จะใช้รถบรรทุกขนาดเล็ก หรือขนาดกลาง ส่วนการเดินทางประชาชนจะเดินทางโดยลாரีกับรถบรรทุกประจำหมู่บ้าน, รถบรรทุกซึ่งวิ่งระหว่างเส้นทาง หรือรถโดยสารขนาดเล็กซึ่งวิ่งเฉพาะในเส้นทางหลวง 2300 เมื่อถึงปลายทางซึ่งบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินก็โดยลாரีรถประจำทางขนาดใหญ่ ซึ่งวิ่งอยู่ในเส้นทางดังกล่าว หรือในกรณีซึ่งรถบรรทุกวิ่งถึงตลาดก็โดยลாரีกับรถบรรทุก ซึ่งลักษณะการเดินทางและการขนส่งจะพูดถึงในบทที่ 4

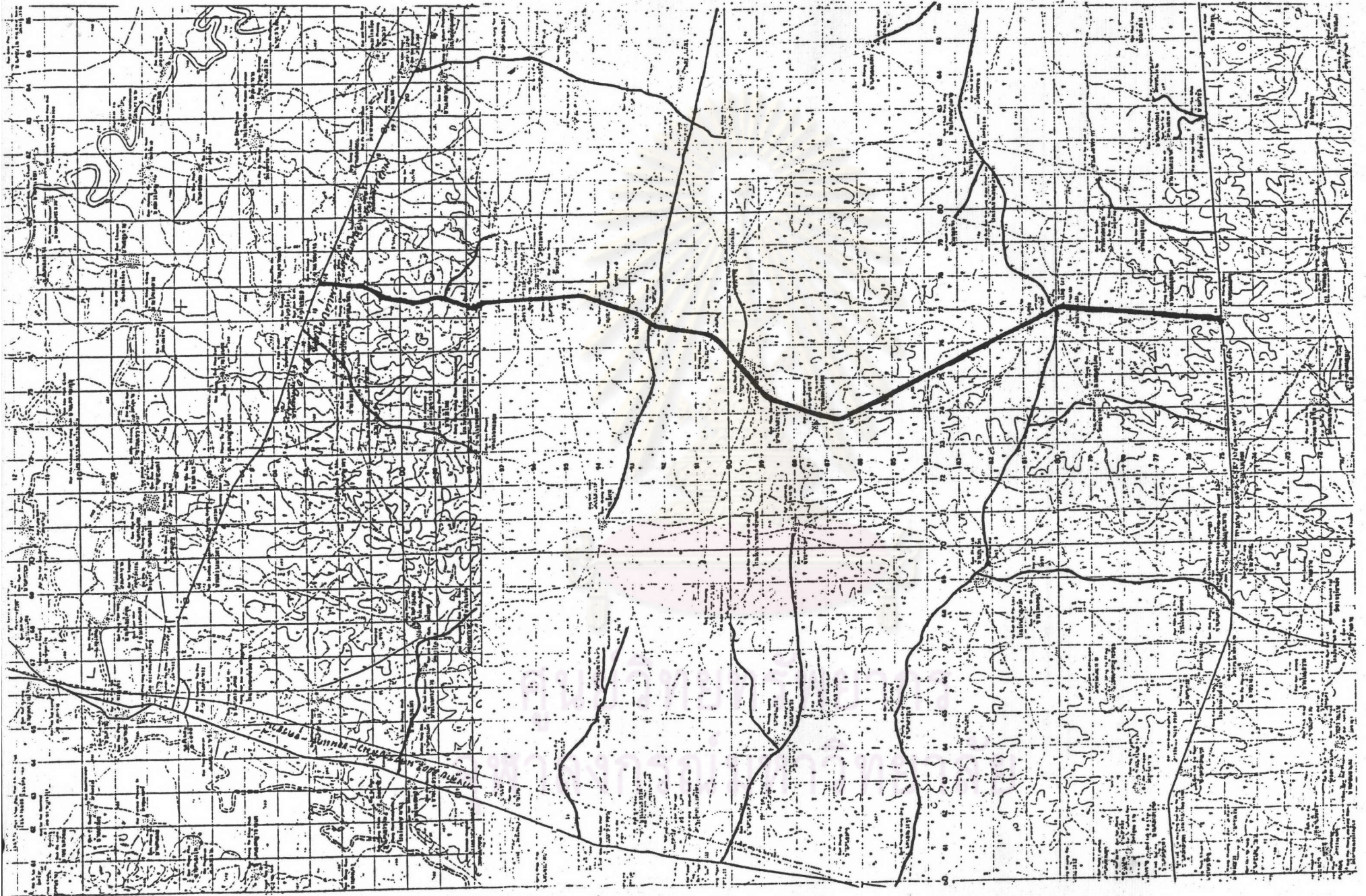
3.6 พื้นที่อิทธิพล (Influence Area)

ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 ในส่วนของพื้นที่อิทธิพลซึ่งกล่าวถึงวิธีการหาขอบเขตของพื้นที่อิทธิพล ซึ่งเป็นบริเวณที่ได้รับผลกระทบจากโครงการก่อสร้างทางหลวง ในลักษณะของสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ และรูปแบบของการพัฒนาโดยโครงการก่อสร้างทางหลวงจะมีผลกระทบเกิดขึ้นภายในบริเวณดังกล่าว ซึ่งอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านการใช้ที่ดิน, ต้นทุนในการผลิต, รายได้, การขนส่ง, การตลาด ฯลฯ ดังนั้นอาณาบริเวณที่ได้รับผลกระทบจากโครงการก่อสร้างทางหลวงจะถูกกำหนดขึ้นเพื่อแสดงถึงกิจกรรมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ภายในขอบเขตที่มีผลกระทบ และยังแสดงปัจจัยพิเศษบางสิ่งอาจเกิดขึ้น ซึ่งจะมีผลกระทบต่อจรรยาบรรณในอนาคตด้วย

ซึ่งในการศึกษาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมเนื่องจากถนนในครั้งนี้จะใช้ข้อพิจารณา 3 ข้อในการหาขอบเขตพื้นที่อิทธิพลอย่างเคร่งครัด ๆ เพื่อกำหนดขอบเขตสำหรับสำรวจข้อมูลสนาม

3.6.1 เวลาในการเดินทาง (Travel Time) โดยธรรมชาติแล้วการเดินทางของประชาชนจะเลือกใช้เส้นทางที่ใช้เวลาการเดินทางน้อยที่สุด ดูจากรูปที่ 3.2 ทางหลวง

รูปที่ 3.6 แสดงโครงข่ายของถนนในบริเวณพื้นที่ศึกษา

หมายเลข 2300 ตัดผ่านในพื้นที่ซึ่งอยู่ระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ตอนอำเภอบ้านไผ่ - จังหวัดขอนแก่น ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2301 ตอน บ. โสภขันธ์ - อำเภอโกสุมพิสัย ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออก ส่วนทางทิศเหนือและทิศใต้ของพื้นที่ อยู่ระหว่างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 208 ตอนตำบลท่าพระ - อำเภอโกสุมพิสัย และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 23 ตอนอำเภอบ้านไผ่ - อำเภอบรบือ ซึ่งตลาดและชุมชนซึ่งประจำกรณในบริเวณพื้นที่ศึกษาจะเดินทางไปท่าพระ, คำชาย ฯลฯ โดยส่วนมากจะมีอยู่ 4 แห่ง คือ

- ก. อำเภอโกสุมพิสัย
- ข. อำเภอบ้านไผ่
- ค. อำเภอบรบือ
- ง. จังหวัดขอนแก่น และตำบลท่าพระ (ตำบลท่าพระเป็นแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร)

ดังนั้น ทิศทางการเดินทางของประชากรแต่ละหมู่บ้านซึ่งอยู่ระหว่างทางหลวงดังกล่าว จะขึ้นอยู่กับระยะเวลาการเดินทาง เนื่องจากปัจจัยสำหรับความต้องการของตลาด และชุมชน แต่ละแห่งมีเพียงพอที่จะให้บริการ ซึ่งบางหมู่บ้านซึ่งอยู่ใกล้กับทางหลวงหมายเลข 2300 (ถนนที่ทำการการศึกษา) มากกว่าระยะทางซึ่งห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 หรือทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2301 แต่เนื่องจากเมื่อเทียบระยะเวลาการเดินทาง (Travel Time) เข้าสู่ตลาดโดยเส้นทางทางหลวงหมายเลข 2300 มากกว่าระยะเวลาการเดินทาง โดยใช้เส้นทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 หรือทางหลวงหมายเลข 2301 ประชาชนก็จะเลือกเดินทางในเส้นทางซึ่งใช้ระยะเวลาการเดินทางน้อยกว่า ดังนั้นหมู่บ้านซึ่งได้รับผลกระทบเนื่องจากการสร้างทางหลวงหมายเลข 2300 ก็คือหมู่บ้านซึ่งใช้การเดินทางบนทางหลวงเส้นนี้ ส่วนขอบเขตของพื้นที่อิทธิพลในกรณีนี้ เราจะใช้ข้อพิจารณาที่ว่าในเวลา 1 วัน ช่วงเวลาที่จะสามารถเดินทางได้มีเวลา 12 ชั่วโมง ซึ่งจากการทำการทดสอบหาความเร็วของรถยนต์ในการเดินทาง จากการทดสอบจะได้ความเร็วในการเดินทางเฉลี่ยประมาณ 50 กม./ชม. และจากคิดวาระยะทางจากกึ่งกลางของทางหลวงหมายเลข 2300 ถึงตลาดดังกล่าวมาแล้ว

ใน 1 วัน การคมนาคมขนส่งจะสามารถทำได้ถึงประมาณ 4 เที่ยว ซึ่งจะทำให้เราสามารถหาขอบเขตของพื้นที่อิทธิพลในกรณีใช้ระยะเวลาการเดินทางมาพิจารณาของทางหลวงหมายเลข 2300 ได้

3.6.2 พื้นที่ซึ่งเป็นป่าไม้หรือพื้นที่ซึ่งมีโอกาสจะได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น (Potential of Agricultural Development). ดูจากรูปที่ 3.7 จะเห็นว่าในบริเวณพื้นที่ศึกษา ซึ่งทางหลวงหมายเลข 2300 ตัดผ่านประกอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรม, แหล่งน้ำ, ชุมชน และพื้นที่ป่าไม้ ซึ่งพื้นที่ป่าไม้เมื่อมีถนนตัดผ่านจะกระตุ้นให้เปลี่ยนเป็นพื้นที่เกษตรกรรมได้เร็วขึ้น

3.6.3 ทิศทางของยานพาหนะประจำท้องถิ่น (Direction of Local Trucks and Buses) ดูจากรูปที่ 3.6 จะเห็นว่าบริเวณพื้นที่ศึกษาจะประกอบด้วยโครงข่าย (Net Work) ของเส้นทางคมนาคม ซึ่งเชื่อมติดต่อระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ กับทางหลวงสายต่าง ๆ ซึ่งเส้นทางเหล่านี้จะเป็นถนนดินหรือลูกรัง ซึ่งผู้เป็นเจ้าของรถยนต์, มอเตอร์ไซด์ หรือผู้ประกอบการทางด้านโดยสารและการขนส่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถโดยสารจะเลือกริ้วในเส้นทางซึ่งมีประชาชนในเส้นทางมากเพียงพอ ซึ่งเส้นทางดังกล่าวจะอยู่นอกพื้นที่อิทธิพลก็ต่อเมื่อการคมนาคมขนส่งในเส้นทางดังกล่าวเส้นทางหลัก (ทางหลวงหมายเลข 2, 23, 208 หรือ 2301) โดยไม่ใช้ทางหลวงหมายเลข 2300

3.7 สรุปขอบเขตของพื้นที่อิทธิพล ซึ่งจากหลักการทั้ง 3 ข้อดังกล่าวคือ ระยะเวลาการเดินทาง, พื้นที่ซึ่งเป็นป่าไม้, ทิศทางของยานพาหนะประจำท้องถิ่น จะทำให้สามารถลากขอบเขตของพื้นที่อิทธิพลเนื่องจากทางหลวงหมายเลข 2300 ได้ ดูจากรูปที่ 3.7 ซึ่งในบริเวณพื้นที่อิทธิพลจะมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 190 กม.² (6,118,750 ไร่) ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ที่เป็นป่าโปร่งประมาณ 90 กม.² (47 %) นอกนั้นเป็นพื้นที่เกษตรกรรม, แหล่งน้ำ, ชุมชน ซึ่งภายในพื้นที่อิทธิพลจะประกอบด้วย หมู่บ้าน 16 หมู่บ้าน ของ 2 ตำบล คือ ตำบลวังยาว และ ตำบลนาโพธิ์

3.8 ประชากร

จำนวนประชากรและจำนวนหลังคาเรือนในจังหวัดมหาสารคาม และอำเภอโกสุมพิสัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 - พ.ศ. 2525 แสดงไว้ในตารางที่ 3.1 และ 3.2 ซึ่งสถิติจำนวนประชากรนี้เป็นสถิติข้อมูลระดับใหญ่ ซึ่งในรายละเอียดเกี่ยวกับประชากรในระดับตำบล และหมู่บ้านจะแสดงในบทที่ 5 เกี่ยวกับการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากร สถิติข้อมูลจำนวนประชากรนี้ได้มาจาก กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร , จำนวนหลังคาเรือน ของจังหวัดมหาสารคาม

พ.ศ.	จำนวนประชากร	จำนวนหลังคา เรือน
2520	723,954	110,768
2521	734,802	113,673
2522	751,657	118,420
2523	764,509	125,768
2524	770,957	128,880
2525	779,752	133,072

ศูนย์วิทยุวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

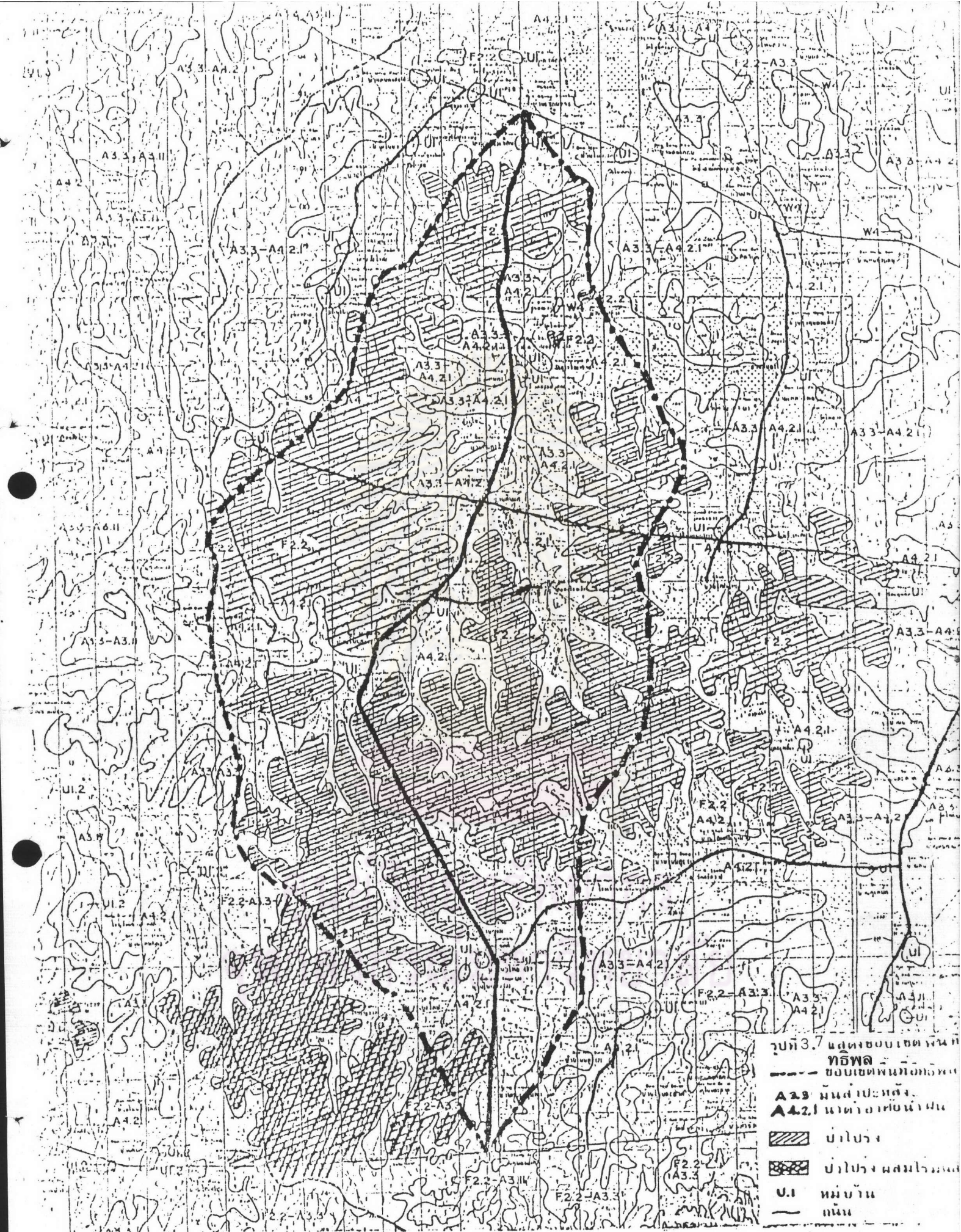
ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากร, จำนวนหลังคาเรือน ของอำเภอโกสัมพีน้อย

พ.ค.	จำนวนประชากร	จำนวนหลังคาเรือน
2520	93,961	14,828
2521	94,961	14,971
2522	95,679	15,111
2523	96,603	18,503
2524	97,335	19,303
2525	97,801	19,602

หมายเหตุ ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

3.9 การใช้ที่ดิน (Land Uses)

ในบริเวณพื้นที่ศึกษามีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป เป็นที่ราบลุ่มเนิน ดินในบริเวณพื้นที่เป็นดินร่วนปนทราย ดูจากรูปแผนที่ใช้ที่ดินจะเห็นว่าพืชหลักของบริเวณพื้นที่อิทธิพล คือ มันสำปะหลัง และข้าว ซึ่งโดยทั่วไปในบริเวณที่ลุ่มจะปลูกข้าวเนื่องจากอาศัยน้ำฝน ส่วนมันสำปะหลังจะปลูกในบริเวณเนินหรือในบริเวณป่าโปร่ง ซึ่งมันสำปะหลังเป็นพืชที่ไม่ต้องการน้ำ ส่วนพืชรองก็มีปอแก้ว ซึ่งพื้นที่ทำการเพาะปลูกอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับ สภาพของตลาด, ราคาของผลผลิต และสภาพภูมิอากาศ ในบริเวณที่เป็นป่าอาจจะเปลี่ยนแปลงเป็นไร่ ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งข้อมูลทางเกษตรตำบล, แผนที่ใช้ที่ดิน และการสอบถามชาวบ้าน ลักษณะการใช้ที่ดินในพื้นที่อิทธิพลแบ่งได้ดังนี้ พื้นที่ป่าโปร่ง 47 %, พื้นที่ปลูกข้าว 25 %, พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง 21 %, พื้นที่ปลูกปอแก้ว 3 % นอกนั้นเป็นแหล่งน้ำและหมู่บ้าน ส่วน

แผนที่การใช้ที่ดินสำรวจเมื่อ พ.ศ.2521 โดย กรมพัฒนาที่ดิน

ในตารางที่ 3.3 เป็นลักษณะการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมของจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 3.3 พื้นที่การใช้ที่ดินระดับจังหวัด

	จังหวัดมหาสารคาม (เนื้อที่เป็นไร่)	จังหวัดขอนแก่น (เนื้อที่เป็นไร่)
1. ข้าวนาดีอาศัยน้ำฝน	2,894,823 (83.40 %)	4,585,014 (71.40 %)
2. ข้าวนาหว่านปีละครั้ง	5,240 (0.15 %)	-
3. มันสำปะหลัง	289,902 (8.35 %)	396,439 (6.17 %)
4. ข้าวโพด	640 (0.02 %)	13,468 (0.21 %)
5. ปอ	2,504 (0.07 %)	60,927 (0.95 %)
6. ละหุ่ง	-	588 (0.009 %)
7. พื้นที่ป่าไม้	279,188 (8.04 %)	1,365,218 (21.26 %)
รวม	3,472,297 (100 %)	6,421,654 (100 %)

ที่มา : แผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน